

Хіфенадин, окрім блокади H₁- рецепторів в периферійних тканинах, знижує вміст гістаміну в тканинах шляхом активації діаміноксидази (гістамінази).

Висновки. Незважаючи на те, що препарати 1 покоління поступаються іншим генераціям за тривалістю дії та впливу на ЦНС, вони не втрачають своєю доцільності застосування. До того ж ці препарати крім пероральних, випускаються і в парентеральних лікарських формах, мають низьку вартість, що сприяє їхньому широкому використанню не лише в алергології.

ПРОБЛЕМИ ТА СУЧАСНІ ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ АНТИБІОТИКОРЕЗИСТЕНТНОСТІ

Дубініна Ю.В., Місюрьова С.В., Дубініна Н.В., Тіщенко І.Ю., Нардід Х.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

microbiology@nuph.edu.ua

Вступ. Впровадження антибактеріальних засобів в широку медичну практику значно змінило структуру захворюваності і знизило летальність від інфекційних захворювань. Але, за даними ВООЗ, в останні десятиріччя в усьому світі спостерігається процес глобального зростання антибіотикорезистентності мікроорганізмів до антимікробних препаратів (АМП), що часто обумовлено проблемою їх нераціонального використання. Інфекції, викликані резистентними штамми мікроорганізмів, характеризуються більш важким перебігом, частіше вимагають госпіталізації хворого, збільшують тривалість перебування його в стаціонарі, припускають застосування комбінованої антимікробної терапії з використанням резервних препаратів.

Мета дослідження. Проаналізувати опубліковані дані щодо виникнення резистентності у мікроорганізмів до АМП та зазначити можливі шляхи її подолання.

Матеріали та методи. Аналіз літературних джерел в галузі медичної та клінічної мікробіології, фармакології, клінічної фармації та фармакотерапії.

Отримані результати. Значення проблеми антибіотикорезистентності підтверджується багатьма дослідженнями. У всесвітньому масштабі грошові втрати складатимуть у майбутньому трильйони доларів та кількість випадків передчасної смерті людей буде збільшено у рази. Еволюція резистентних штамів призводить до перетворення монорезистентних організмів у полірезистентні, а потім у панрезистентні. В умовах стаціонару, де широко застосовуються АМП та дезінфектанти, зустрічаються штами, резистентні до тих чи інших, часом - до всіх відомих АМП, з'явилося поняття так званих "проблемних" мікроорганізмів. До таких мікроорганізмів відносяться *Enterococcus* spp., *Staphylococcus* spp., *Pseudomonas aeruginosa*, *Acinetobacter* spp., ряд штамів бактерій родини *Enterobacteriaceae*. Найчастіше антибіотики застосовують при інфекціях дихальних шляхів: негоспітальна пневмонія та негоспітальні інфекції нижніх дихальних шляхів. З цією метою переважно застосовуються три класи антибіотиків: бета-лактами (пеніциліни, цефалоспорини, карбапенеми), макроліди та фторхінолони. Основними етіопатогенами зазначених інфекцій є пневмокок, гемофільна паличка й мораксела. Спостерігається резистентність пневмококу до бета-лактамів, макролідів, фторхінолонів і поява полірезистентних штамів даного патогену, збільшення частоти ампіцилінрезистентних штамів гемофільної палички, збільшення поширеності штамів-продуцентів бета-лактамаз розширеного спектра (клебсієла, кишкова

паличка), збільшення частоти негоспітальних інфекцій, викликаних метицилінрезистентним стафілококом, ріст резистентності стафілокока, ентерококів, синьогнійної палички. Висока проблема резистентності мікроорганізмів стоїть також у відділеннях реанімації та інтенсивної терапії, неврології, терапії та хірургії. У звітах ВООЗ акцентується увага на високій частоті стійкості до цефалоспоринів III покоління кишкової палички (до 90%) та клебсієли. Стійкість клебсієли до карбапенемів сягає 50% в окремих регіонах Європи, де спостерігається збільшення споживання антибіотиків взагалі. Проблема посилюється тим, що деякі полірезистентні бактерії (насамперед ентеробактерії, що продукують БЛРС і карбапенемази) поширюються у позалікарняне середовище і стають причиною позалікарняних інфекцій, що ускладнює проведення ранньої адекватної антибактеріальної терапії. Важливою причиною такої ситуації є доступність АМП населенню в багатьох країнах світу, висока частота самолікування, що часто є неадекватним. Ситуація ускладнюється недостатнім контролем на державному рівні за використанням АМП в ветеринарії і сільському господарстві. Фахівцями проводиться пошук альтернативних підходів до терапії інфекційних захворювань. Одним з перспективних напрямків в боротьбі з інфекціями є застосування бактеріофагів і їх компонентів (фаголізінів), препаратів на основі антибактеріальних пептидів і вакцин для лікування інфекцій, викликаних *S. difficile*, *S. aureus*, *P. aeruginosa*.

Висновки. Спостерігається постійне зростання резистентності до АМП серед збудників як нозокоміальних, так і позалікарняних інфекцій. Виникнення резистентності і поширення її серед мікроорганізмів є природним процесом, що виник у відповідь на широке використання АМП в клінічній практиці та може розглядатися як загроза національній безпеці. Інфекції, викликані резистентними штамми мікроорганізмів, відрізняються більш важким перебігом, викликають ускладнення у хворих, частіше вимагають госпіталізації і збільшують тривалість перебування в стаціонарі, погіршують прогноз для пацієнтів. Якісні лабораторні дослідження з метою постійного моніторингу резистентності, скринінг на носійство пацієнтами полірезистентних бактерій, підготовка лікарів в області антимікробної терапії, інформування лікарів різних спеціальностей, заборона на безрецептурний відпуск антибіотиків, посилення законодавства щодо запобігання виробництву і продажу фальсифікованих АМП, зниження застосування антибактеріальних засобів в продовольчому тваринництві є надійною ланкою у подоланні зазначеної проблеми.

ДОСВІД ВИЗНАЧЕННЯ ЗАГАЛЬНИХ АНТИТІЛ ДО ВІРУСУ ГЕПАТИТУ С МЕТОДОМ ІМУНОФЕРМЕНТНОГО ЗВ'ЯЗАНОГО АНАЛІЗУ

Єрьоменко Р.Ф.¹, Литвинова О. М.¹, Литвиненко Г.Л.¹, Світайло В.Ю.², Сторожук М. Г.³

¹Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

²Комунальне некомерційне підприємство «Міська дитяча поліклініка №23»

Харківської міської ради, Харків, Україна

³ Комунальне некомерційне підприємство «Міська клінічна лікарня № 2 імені проф. О.О.Шалімова» Харківської міської ради, Харків, Україна

olgalitvinovamd@gmail.com

Вступ. Хронічний гепатит С (ХГС) являється актуальною медико-соціальною проблемою останніх десятиліть, незважаючи на значні досягнення в його лікуванні за цей період. Гепатит С – тяжке вірусне захворювання, що характеризується ураженням печінки і